

heter, en dylik utmätningssätgård kan tillskynda gäldenären såväl som andra, hvilkas rätt är deraf beroende, och hvilka icke böra lida till följd deraf, att de icke hastat att söka en otidig realisering af en tillgång, som till sin natur icke ännu är annat än ämne till en tillgång, måste den olägenhet, som för en fordringsegare kunde uppstå af ett förbud mot dylik realisation, anses ganska ringa, såsom medförande allenast nödvändighet för honom att afvakta en lämpligare tidpunkt, hvars infallande kan på det aldrig närmaste beräknas.

På dessa skäl och med anledning af derom hos Riksdagen väckt förslag, har Riksdagen för sin del beslutat en författning, hvarigenom förordnas som följer:

”Vexande gröda må ej i mät gå annorledes än i sammanhang med egande- eller nyttjanderätten till den jord, hvarå den vexer.”

Riksdagen framhårdar etc.

Stockholm den 6 Maj 1867.

N:o 51.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 6 Maj 1867.

— — — — Andra Kammaren den 6 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, om upprättande af en fullständig tablå öfver Statsverkets ställning.

(Första Kammarens Tillfälliga Utskotts Betänkande N:o 13)

S. A. K.

Hos Riksdagen har förslag blifvit väckt om upprättande af en fullständig tablå öfver Statsverkets ställning.

Den Riks-stat, som vid riksdagarne upprättas, och de bokslut, som vederbörande embetsverk hafva att öfver Statsförvaltningen framlägga, innefatta väl fullständiga öfversigter af Statsverkets inkomster och utgifter samt kunna

kunna således anses tillfredsställande såsom ett kassa-bokslut; men hvarken dessa handlingar eller andra offentliga redogörelser innefatta något kapital-konto, som utvisar, å ena sidan, hvad Statsverket eger och å den andra, hvad det är skyldigt, jemte det öfverskott eller den brist, som i detta hänseende förefinnes; och ehuru det icke för någon, som med våra förhållanden är förtrogen, kan vara ens tvifvelaktigt, att ju icke Svenska Staten under sednare tider förökad sina kapitaltillgångar vida utöfver beloppet af den upplåning, som för jernvägsbyggnaders utförande egt run, samt att Statens tillgångar, ständigt ökade genom utförda allmänna arbeten och för många olikartade ändamål anskaffad fast och lös egendom, äfven efter låg uppskattning, i värde mångfaldigt öfverstiga beloppet af Statens skulder, anser Riksdagen det likväl vara af stort allmänt intresse, att detta förhållande varder offentligen ådagalagdt derigenom att, vid vissa ej alltför skiljda perioder, undersökning rörande ungefärliga värdet af Statens egendom verkställdes och en öfversigt deraf, innefattande en i vissa större grupperingar ordnad och efter ungefärlig värdeuppskattning till sifferbeloppen utförd uppteckning af Statens fasta och lösa egendom, hvart nionde år framlades för Riksdagen; och torde en dylik öfversigt, utarbetad efter de förhållanden, som egde rum vid 1866 års slut, kunna framläggas redan för nästkommande Riksdag.

Så vidlyftigt och omfattande detta arbete än, med hänsigt till mångfalden af föremålen, må synas, har Riksdagen likväl funnit antagligt att detsamma skall kunna verkställas utan några betydligare kostnader, derest styrelserna för hvarje särskild afdelning af Statsförvaltningens grenar anbefalldes att, hvar inom kretsen af sin förvaltningsverksamhet, låta uppräta summariska förteckningar öfver dithörande, Statsverket tillhörig lös och fast egendom jemte det ungefärliga värdet å sådan egendom samt åt en eller flera af tjänstemännen inom något Statsdepartement uppdrages att ordna de sålunda samlade uppgifterna och sammanföra dem till en det hela omfattande öfversigt.

Af dessa skäl och under här ofvan yttrad förutsättning i afseende å lämpligaste sättet att tillvägagå för ändamålets uppnående, har Riksdagen ansett sig böra hos E. K. Maj:t i underdånighet anhålla, att E. K. Maj:t täcktes låta genom samtliga styrelser för Statsverkets olika förvaltningsgrenar infordra och till ett helt sammanföra alla erforderliga uppgifter, för att efter dessas sammanföring till en enda gemensam öfversigt meddela nästkommande Riksdag en tablå, som utvisar ungefärliga värdet af all Statsverkets fasta och lösa egendom, sådan den vid nästlidna eller 1866 års utgång befanns.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 6 Maj 1867.